

de Vuurbloem

verschillend-zijn waarderen
preventie en geweldloze hantering van conflicten

www.devuurbloem.be

--

info@devuurbloem.be

Generaal Lemanlaan 126, 8310 Brugge

Nieuwsbrief nummer 25, januari 2020

Inhoud:

- **Agenda 2020**
- **Werken met gedetineerden in gevangenissen**
- **Een getuigenis: Tussen strijd, geduld en groei**
- **Een getuigenis in de opvoeding: Uitdaging**
- **Onze rubriek 'Appels en citroenen'**
- **De bibliotheek van de Vuurbloem**

Agenda open sessies 2020

- Vr 20-03-2020 Praatforum in Brugge, 19.30u-22.00u.
- Do 17-09-2020 Start tweedaagse opleiding 'Verdediging zonder aanval. Geweldloos omgaan met elkaar met het Meerdere-mindere-Evenwaardigheidsmodel of MmE-model', in Gent, 9.00u-17.00u.
- Za 24-10-2020 Dag 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten', in Antwerpen, 9.30u-17.00u.
- Za 14-11-2020 Start traject 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten', afwisselend in Antwerpen en in Brugge.

Voor meer informatie: zie www.devuurbloem.be

Er zijn, zoals ieder jaar, enkele **beurzen beschikbaar** voor wie graag aan ons **volgend geweldloze hantering van conflicten' (2020-2021)** wil deelnemen, maar daar omw afzien. Dit traject omvat 5 maandelijkse zaterdagen, startend op 14 november 2020. He Antwerpen en Brugge. Ben je hiervoor geïnteresseerd, dan vragen we je ons een motiva uitlegt waarom je graag zo'n beurs zou krijgen, en hoeveel je denkt dat je voor het traje standaardprijs voor het traject is 400,-€.

Werken met gedetineerden in gevangenissen

In samenwerking met vzw Zinloos Geweld, werkten we in de laatste maanden in verschillende gevangenissen, met groepen van een zestal gedetineerden.

Hieronder enkele zaken die door de gedetineerden werden gezegd.

- In het begin, bij de voorstelling: "Mijn frustraties laten me vaak niet los", "Ik blijf piekeren over allerlei", "Ik word vlug nerveus", "Ik ben vaak gestresseerd en kom daardoor in een 'colere'", "Ik barst vaak uit als ik te lang heb opgekropt".
- Op het einde, bij de evaluatie: "Het is belangrijk te begrijpen hoe een ander een situatie interpreteert, dikwijls hou ik geen rekening met de ander", "Ik vond het interessant beter de opkropping te begrijpen", "We moeten meer bewust worden van wat we doen en wat de gevolgen zijn van wat we doen", "Veel van waar we het over hebben gehad weet ik, maar ik doe ze niet", "Het is belangrijk bewust te zijn van wat mijn standpunt is", "Ik moet veel bijschaven", "Ik zal het materiaal dat we hebben meegekregen nog herlezen, want het is me nog niet allemaal duidelijk", "Ik heb dingen ontdekt, ik begrijp beter van waar het

allemaal komt", "Ik heb meer zelfkennis nodig", "Ik kreeg bevestiging in zelfkennis", "Ik heb het moeilijk mensen te vertrouwen", "Het was leerrijk", "Deze sessie is hoopvol en uitdagend".

Vaak zeggen de gedetineerden ook dat ze graag meer sessies zouden hebben, om meer tijd aan de verschillende thema's te kunnen besteden, om dieper op de zaken in te gaan, om de vaardigheden meer te kunnen inoefenen, om beter voorbereid te zijn op moeilijke situaties.

Tussen strijd, geduld en groei

Onderstaande tekst is geschreven in de ik-vorm om vlotter leesbaar te zijn. De feiten zijn waarachtig.

Maandelijks kom ik samen met enkele mensen om te zoeken hoe elke deelnemer kan groeien in het omgaan met uitdagingen die zich voordoen in het persoonlijk leven. In onderstaand verhaal noem ik dit de gespreksgroep.

Daarnaast ben ik lid van een stuurgroep in een andere organisatie en heb me geëngageerd om met een collega de redactie op te nemen van een 'open brief'.

Eerste deel. In de gespreksgroep.

In de gespreksgroep deel ik de uitdaging van de open brief. De open brief wil via de pers een breed publiek aanspreken. Ik krijg in de gespreksgroep de ruimte om het onderwerp van de open brief uit te leggen en maak de keuze om zonder interpretatie of oordeel feiten op een rij te zetten. Eens op dreef zie ik bij een van de gesprekspartners de lichaamstaal veranderen. Ik weet niet wat er bij hem gaande is, laat het bij hem en rond mijn inbreng af met een vraag: kunnen jullie me tips geven om de open brief aantrekkelijk leesbaar te maken voor een breed publiek?

...

"Terwijl ik jou bezig hoorde, kreeg ik goesting om meteen op te stappen! Je spreekt me niet aan. Spreek eens vanuit jouw beleving!"

Omdat ik mijn beleving ervaar als een oordeel, doe ik een voorzichtige poging. Blijkbaar met enig succes.

Tweede deel. In de stuurgroep.

Samen met een collega uit de stuurgroep werken we aan een ontwerp waarin we feiten koppelen aan beleving en empathie met de leden van de stuurgroep en met mogelijke lezers. Wat een aangename en verrijkende ervaring. Co-creatie?!

We sturen een ontwerp door aan de andere leden van de stuurgroep en vragen feedback tot een aangegeven eindmoment. Er staat immers druk op de timing.

De feedback is beperkt, wel aanmoedigend, met concrete aanvullingen, herformuleringen en hier en daar een pluim. Dit doet ons goed. We zijn er bijna. Alles verwerken en opnieuw doorsturen voor definitieve inhoud en vorm. De nieuwe versie gaat door.

Tot ...

Een mailtje van de voorzitter van de stuurgroep: "Ik heb van meerdere leden van de stuurgroep feedback gekregen dat ze zich niet kunnen vinden in de manier van werken, in de formuleringen, in de inhoud... Dit kan niet doorgaan."

Ik ervaar verrassing, ook ontgoocheling, zelfs kwaadheid om de gedane inspanningen die op dit moment tot niets leiden.

Een collega stuurt een berichtje: "Geef niet op. Je legde de basis voor een verschil van mening en voor mogelijke discussie. Het eindresultaat kan slechts breder gedragen worden in gedeelde verantwoordelijkheid."

Verbinding met die collegiale input motiveert me om in eerste instantie totaal los te laten, toch niet op te geven en de dag erna op zondag nieuw te herbeginnen.

Een nieuw voorstel nodigt alle leden van de stuurgroep uit om op het einde van de week samen de eindredactie op poten te zetten. Ik omarm elke uitspraak. Ik koester elke inbreng als interessant en als een injectie voor het beste.

Twee dagen later is de open brief af. Met gedeelde fierheid en tevredenheid.

De hobbelige weg van evenwaardige inbreng, het geweldloos omgaan met conflicten in mezelf, de open weg naar een vredevol resultaat. Het is de tijd voor kerst. Meteen ook het einde van het 'oude' jaar. Op weg naar NIEUW.

Eca

Uitdaging

Stan is dertien. Tijdens de examenperiode studeert hij in de namiddag thuis aan zijn eigen bureau. Ik wacht hem op rond de middag bij hem thuis, zodat we samen iets kunnen eten en naar gewoonte een partijtje schaak spelen. Daarna kan hij in alle rust studeren voor de examens van de volgende dag.

Stan houdt van structuur. Bewonderenswaardig hoe hij zelf de klok in 't oog houdt om tijdig terug aan de studie te beginnen. Stipt op tijd starten en al even stipt stoppen voor de nodige ontspanning tussendoor.

Die momenten van alleen met ons twee, zijn zo af en toe van onschatbare waarde, zoals die donderdag:

Stan -donkere huidskleur en kroezelhaar- in zijn eerste jeugd; ik al in de derde, of vierde. Stan vraagt honderduit ... of ik ook al zoveel leerstof had op zijn leeftijd, of ik ooit gespiekt heb, welke vakken ik cool vond, welke ik haatte...

Zo komen we bij de vrienden en de vijanden:

- "Had jij vijanden, moeke?"

- "Vijanden? Nee, helemaal niet, wel leerkrachten en klasgenoten die ik absoluut niet leuk vond en die ook mij niet leuk vonden, als je dat bedoelt, maar vijanden niet."

Op mijn vraag of hij vijanden heeft, antwoordt Stan dat hij ook niet echt vijanden heeft, maar dat hij vorige week wel een mep heeft uitgedeeld.

Waarop ik wat uitleg vraag hoe dat is kunnen gebeuren.

- "Jij, vieze vuile neger", riep hij "en ik heb erop geklopt."

- "En dan?"

- "Mijn vrienden kwamen voor mij op, iemand lichtte de leerkracht in, het werd besproken. Die jongen kreeg strafstudie omdat dit een geval van racisme is."

Ik luister, zonder mening, zonder beoordelen, laat staan veroordelen.

Bij de volgende pauze, hebben we het over de laatste schoolweek. Op maandagnamiddag gaat Stan met enkele vrienden in 't stad ...

- "Als je met je vrienden in 't stad bent, stel dat er opnieuw iemand iets roept in de aard van "vuile neger". Hoe zal je er dan mee omgaan?"

- "Dan klop ik er op!"

- "Zo te horen, laat jij je niet doen hé!"

- "Tuurlijk niet! Mij krijgen ze niet!"

- "Je meent het... al vraag ik me af wie je wilt zijn?"

- Stilte...

- "Hoe bedoel je?"

- "Ik bedoel: wil jij die jongen zijn die er elke keer op klopt als iemand iets zegt over jou dat je niet ok vindt?"

- Stilte...

- "Als 't moet! Ja! Ik laat me niet doen hoor, moeke!"

- "Hoe bedoel je: als 't moet?"

- "Wel ja, wat kan ik anders dóen om hem te doen stóppen?"

- "Wat denk je zelf? ... Wat zou de bedoeling zijn van die ander die zo iets zegt over jou?"

- Stan denkt na...

- "... Hij wil me heel zeker uitdagen."

- "Dat zou kunnen en... is het hem gelukt om jou uit te dagen, als jij er op klopt?"

- Stilte...

- "Mmm, ja, ik denk van wel."
- "Ik weet het haast zeker. Maar wat ik me afvraag: Is er iets wat jij kan doen, zodat het hem niét lukt om jou uit te dagen?"

Er ontstaat een gesprek over welke mogelijkheden hij heeft om zich niet te laten uitdagen door een ander, om in zijn eigen waarde te blijven; om de woorden bij die ander te laten, of terug te geven zonder ze binnen te laten komen... Ook over wie en wat hij wil zijn; dat hij zelf kan beslissen hoe hij reageert én daar ook verantwoordelijk voor is ...

- "Eigenlijk zou ik hem beter negeren, en niks doen, me omdraaien en weggaan."
- "Wow, Stan, dat zou pas krachtig zijn..."
- "Mmmja, denk ik ook, maar ja,..."
- "Hoezo?"
- "Ik weet niet of ik dat zal kunnen!"
- "Wil je het kunnen?"
- "Mmm ja!"
- "Gelóóf dat je het kan, Stan! Beloof het aan je zelf en vertrouw maar! Zo sterk is dat, echt om fier op te zijn !!"

Ik strek mijn hand uit voor ons gebruikelijke 'vuistje, klapje' (vuisten tegen elkaar, gevolgd door een klap met de handpalmen tegen elkaar), ons vertrouwd gebaar als we elkaar begroeten of een deal hebben. Spontaan beantwoordt Stan dit gebaar.

Daarop volgt een stilte .

Ik zie Stan nadenken, er verandert iets in zijn houding, ook in zijn ogen...

Is dit een momentopname of zou hier iets gezaaid zijn?

MJ.

Onze rubriek 'Appels en citroenen'

'Appels en citroenen' is een terugkerende rubriek in de Nieuwsbrief van De Vuurbloem.

Tijdens een korte periode worden elementen geplukt uit de media en (eventueel) voorzien van een beperkte verduidelijking. Ze worden zonder oordeel of interpretatie naast elkaar gezet. De 'werkelijkheidswaarde' ervan wordt niet gecontroleerd. Evenmin wil de keuze van de 'uittreksels' een politiek label of een links/rechts/centrum-etiket krijgen. Wel wil ik/wil De Vuurbloem jou uitnodigen om ze te laten bezinken, om vast te stellen welke gedachten ze bij jou doen opkomen, om te voelen welke emoties ze creëren. Eventueel kan je een stille wens formuleren die een bijdrage kan zijn aan Evenwaardigheid tussen mensen.

Als je het wenst, kan je je gedachten, emoties, wensen in een mailtje zenden aan info@devuurbloem.be.

Wat De Vuurbloem ermee aanvangt, staat nog niet vast. We zien wel. Ook daarrond is elke suggestie welkom: cocreatie?.

n met een sneetje appel

schen en Untermenschen, twee uitspraken die in het jargon van Belgische politici k
- 2019.

e Vuurbloem van mening is dat Evenwaardigheid en Geweldloosheid ook een plaats ver
van elke dag, formuleren we onderstaande inzichten. Echter, zonder een politieke stel
mmers, Evenwaardigheid verbindt verschillende meningen.

d of bedoeld, kunnen uitspraken van politieke leiders een opdeling tussen mensen ver
rhaling wordt uitgesproken dat het eigen beleid het enig opportune is, het enige succes
listische, het enige intelligente, het enige gekozenen ... , hoe kan dit aankomen bij hen c
re benadering en intelligentie andere richtingen willen uitgaan?

ik ontstaan denkbeelden over de slimsten, de besten, de meest intelligente, ..., de Uberm
g scheppen ook de Untermenschen zichzelf.

onze kant van de taalgrens woont hoor je bij de enen. Aan de andere kant hoor je bij de
digheid en de rijkdom van Verschillendheid kunnen katalysatoren zijn voor verruiming en

Sardines en hun 'ouders'

Sardines: In Italië is een beweging ontstaan die opkomt voor een meer waarderend taalgebruik over mensen met andere inzichten en andere cultuur.	Sardines zijn de 'kinderen' van hun 'ouders': hun fictieve ouders zijn die mensen die in een aantal Europese landen bijtende en kleinerende uitspraken doen over mensen die verschillen van etnische origine, van cultuur of religie.
In het VRT-radionieuws op zaterdag 14/12: De Vlaamse regering geeft een subsidie van om en bij de 3 miljoen euro aan een innovatief bedrijf dat ganzenlever als basis voor foie gras produceert uit cellen van ganzenlevers. Dit bespaart veel ganzen een vettig leven en lever. Minder dierenleed.	In het VRT-radionieuws op maandag 16/12: De Vlaamse regering wil 6% besparen op de subsidies van organisaties die actief zijn in de preventieve sectoren in welzijn. Een rem op de overgang van de preventie van ziekten naar een preventieve inzet voor gezond leven.
Uit eigen vaststellingen: Op een kerstmarkt worden eet- en drankkraampjes vervangen of aangevuld door kraampjes met acties voor het goede doel en de warmste week. In grotere steden, met veel jonge mensen, groeit de deeleconomie exponentieel. Minder aankoop van eigen wagens, huizen samen delen in cohousing-projecten. Bewuste keuzes en initiatieven voor een ruim begrepen ecologisch denken en handelen.	Uit de geschreven pers: Het aantal arme gezinnen met kinderen stijgt de jongste jaren. De gratis voedselbedeling boemt dag na dag.
Uit het VRT-radionieuws: In bedrijven zijn de hoogste lonen in de afgelopen jaren met 20% gestegen.	Uit het VRT-radionieuws: De belangenvereniging van bedrijven stelt dat een verhoging van de uurlonen van poetspersoneel met 1,1 % (van 11 € naar 11,1 €) voor bedrijven een te zware financiële last is.
Caroline Hakim (29) aka Nephtys in DS 20/12/2019: "Maar pas op, onze generatie is ook ondernemend en opgeleid. We zijn gezonder en sportiever dan onze ouders, we hechten minder belang aan materiële zaken en méér belang aan mensen helpen. Dus boomers, doemdenkers en conservatieven, het spijt me dit te moeten zeggen maar: hou u vast, mijn generatie komt eraan. We will rise!"	Caroline Hakim (29) aka Nephtys in DS 20/12/2019: "In de ogen van oudere mensen heeft mijn generatie alle kansen gekregen", vervolgt ze. "We zijn verwend, we zijn mooi, lief en kunnen doen wat we willen."
Uit Sportmagazine/Knack 20191220: Krépin Diatta is een voetballer van Club Brugge. In Lyndiane, een buitenwijk van zijn geboortestad Ziguinchor, is Krépin Diatta (20) momenteel een groot huis aan het bouwen voor zijn familie. Hij steunt er ook het voetbal, met geld en materiaal, en schonk het regionaal ziekenhuis in Ziguinchor zelfs een blanco cheque voor de bouw van een operatiekwartier. "Hij is zijn roots niet vergeten en denkt ook aan de gezondheid van de mensen, wat toch heel belangrijk is in het leven", zegt zijn oudere	Uit de media: Ruim betaalde voetballers en hun clubs betalen quasi geen RSZ en belastingen. In een studie wordt onderzocht hoe dit kan bijgestuurd worden.

Eca

De bibliotheek van De Vuurbloem:

Onze bibliotheek is open de tweede zaterdag van de maand van 9u tot 12u, de vierde zondag van de maand van 13.30u tot 16.30u, en elke eerste en derde dinsdagavond van 17.30u tot 20.30u. Ook nog steeds op afspraak. Adres: Huyze Brigidrhiannon, Rapaertstraat 39, 8310 Assebroek-Brugge, 050/37 10 17.

Voor meer informatie: zie www.devuurbloem.be

In naam van ons hele Vuurbloemteam wens ik je een Gelukkig Nieuwjaar en een mooie start in 2020 toe!

Pat Patfoort

Voorzitster en trainster

Werkten mee aan deze Nieuwsbrief: Etienne, Jean, Malik, Marie-Jeanne, Marleen, Mayke, Pat, Paul.

Vormgeving: Malik Weyns